

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců JUDr. Ivanky Havlíkové a Mgr. Martina Kříže v právní věci žalobce: **D. M.**, bytem P., proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábr. L. Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 3. 2011, č. j.: 275/2011-160-SPR/8,

t a k t o :

- I. Žaloba se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Předmět řízení a vymezení sporu

Žalobce se podanou žalobou domáhá přezkoumání rozhodnutí Ministerstva dopravy, odboru silničních vozidel ze dne 21. 3. 2011, jímž bylo k jeho odvolání zrušeno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravních přestupků ze dne 1. 11. 2010 sp. zn. S-MHMP 844933/2010/Vos a řízení bylo zastaveno.

Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo podle 118c odst. 1 zákona č. 361/2000Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (dále jen zákon o silničním provozu) rozhodnuto o zadržení řidičského průkazu žalobce do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku. Žalobce se měl dopustit přestupku tím, že dne 13. 10. 2010 v Praze 8 řídil osobní motorové vozidlo tovární značky Nissan Almera, SPZ XAX XXXX pod vlivem alkoholu. Z tohoto důvodu mu zasahující policejní hlídka zadržela řidičský průkaz, který byl zaslán Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravních přestupků, jenž se žalobcem zahájil řízení o zadržení řidičského průkazu. V průběhu řízení žalobce požadoval vrácení řidičského průkazu s tím, že není žádného důvodu, aby mu byl řidičský průkaz nadále

zadržován. Svou argumentaci namítající neoprávněné zadržení řidičského průkazu rozvedl v podaném odvolání proti rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu.

II. Rozhodnutí Ministerstva dopravy (napadené rozhodnutí)

Žalovaný se v napadeném rozhodnutí vypořádával s odvolacími námitkami žalobce.

Žalobce v odvolání nesouhlasil s tím, že by správní orgán v řízení o zadržení řidičského průkazu mohl dospět toliko k závěru, že se řidičský průkaz zadrží. Měl za to, že povaha řízení zjevně umožňuje vrácení řidičského průkazu a tento důvod je dán v případě žalobce, neboť do doby pravomocného rozhodnutí správního orgánu o přestupku nebyly splněny zákonné podmínky pro zadržení průkazu, neboť v ustanovení § 118b zákona o silničním provozu jsou obsaženy toliko podmínky k zadržení řidičského průkazu policií. Ty však v případě žalobce nebyly před správním orgánem naplněny, neboť se žalobce žádného protiprávního jednání nedopustil, a hodlá to prokázat v řízení o přestupku. Odmítl tvrzení správního orgánu, že účelem opatření, spočívajícím v zadržení řidičského průkazu je zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 129 odst. 3 zákona o silničním provozu, neboť toto ustanovení ke dni vydání rozhodnutí existovalo v jiném znění. Kromě toho nebyl dán žádný důvod ani důkaz, který by svědčil o tom, že vrácením řidičského průkazu žalobci by byla ohrožena plynulost, nebo bezpečnost silničního provozu. Namítal, že napadené rozhodnutí porušuje zásadu presumce neviny, je fakticky trestem, aniž by byla prokázána vina, a předjímá trest zákazu řízení motorových vozidel.

Žalobce v podstatě v odvolání tvrdil, že v jeho případě neexistovaly žádné důvody pro zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí správního orgánu o přestupku, neboť nelze předjímat, zda se přestupku dopustil či nikoliv.

K odvolacím námitkám žalovaný uvedl, že povaha předmětného řízení je zcela jiná, než vnímá žalobce. Nejedná se o vydání řidičského průkazu ve smyslu § 109 zákona o silničním provozu a o jeho vrácení ve smyslu § 114 téhož zákona. Nejedná se ani o vrácení řidičského oprávnění podle § 102 citovaného zákona, které by umožňovalo vrácení řidičského průkazu. V předmětném řízení by mohl být řidičský průkaz žalobci vrácen pouze v případě, pokud by obecní úřad podle § 118c odst. 2 zákona o silničním provozu nerozhodl o zadržení řidičského průkazu. V daném případě však o zadržení řidičského průkazu žalobce bylo rozhodnuto, a proto také nemohl být průkaz žalobci vrácen.

Žalovaný také vypořádával námitky, které žalobce směřoval proti argumentaci v prvostupňovém rozhodnutí. Shledal, že toto rozhodnutí výhrady, které žalobce uplatňuje, neobsahuje. Uvedl, že o samotném přestupku žalobce řízením motorového vozidla pod vlivem alkoholu se rozhoduje v samostatném řízení, které nelze směšovat s řízením o zadržení řidičského průkazu. Vzhledem k tomu, že v době, kdy bylo vydáno rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, ještě nebylo o samotném přestupku rozhodnuto, je dle žalovaného logické, že správní orgán nemohl z takového rozhodnutí vycházet a nemohl výsledek řízení ve věci předjímat.

Žalovaný se dále zabýval odvolacími námitkami žalobce, ohledně znění ustanovení § 129 odst. 3 zákona o silničním provozu, které se týká vyloučení odkladného účinku z důvodu účelu zadržení řidičského průkazu v zájmu zajištění bezpečnosti a plynulosti silničního

provozu v souladu s ustanovením § 129 odst. 3 zákona. Žalovaný vysvětlil, že toto ustanovení správní orgán 1. stupně použil v tom smyslu, že podle tohoto ustanovení se vylučuje odkladný účinek případného odvolání, nepoužil jej ke zdůvodnění zadržení řidičského průkazu. Správní orgán uvedl ve svém rozhodnutí správnou úpravu, neboť novelou zákona bylo ustanovení § 129 odst. 1 zrušeno a stávající odst. 2 - 4 byly označen jako odst. 1 a 3.

Žalovaný se dále zabýval odvolací námitkou, že by vrácením řidičského průkazu žalobci stěžía byla ohrožena plynulost nebo bezpečnost silničního provozu. Takové tvrzení žalovaný odmítl s odkazem na důvody zadržení řidičského průkazu Policíí ČR v souladu s § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu z důvodu uvedeného v § 118a odst. 1 písm. c) citovaného zákona. Policie ČR i správní orgán 1. stupně postupovaly v souladu s platnou právní úpravou, neboť řidičský průkaz zadržely podle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu. Zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku, je formou předběžného opatření, jehož účelem je zamezit osobě podezřelé z přestupku, nebo trestného činu v dalším páchání činnosti ohrožující bezpečnost a plynulost silničního provozu. Toto opatření je jedním z nástrojů k ochraně bezpečnosti, a proto tvrzení, že zadržení průkazu je fakticky trestem, je zcela irrelevantní a bezpředmětné. Pokud žalobce vytýkal, že správní orgán 1. stupně předjímá, jakým trestem by byl žalobce případně potrestán, pak žalovaný odkazuje na naplnění skutkové podstaty přestupku podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích s tím, že za toto protiprávní jednání lze uložit nejen pokutu, ale také zákaz činnosti. Správní orgán 1. stupně tak pouze konstatoval druh sankce, který žalobci hrozí.

Žalovaný shrnul, že podkladem pro vydání rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku je již samotné oznámení Policie ČR o zadržení řidičského průkazu, což vyplývá z ustanovení § 118 C odst. 1 zákona. Zda jednání žalobce bylo protiprávní, bylo předmětem samostatného řízení o přestupku. V této věci žalobce na rozdíl od Policie ČR nijak relevantně nezpochybnil důvod zadržení řidičského průkazu, spočívající v řízení motorového vozidla pod vlivem alkoholu.

Žalovaný dále žalobci vysvětloval následky, které by nastaly pro případ, že by pravomocně o přestupku žalobce rozhodnuto nebylo, tj. že v takovém případě by byl řidičský průkaz bez zbytečného odkladu žalobci vrácen. Žalobce však byl rozhodnutím Magistrátu hl.m.Prahy, odborem dopravních přestupků ze dne 1. 2. 2011, které nabylo právní moci dne 18. 2. 2011, uznán vinným z porušení ustanovení § 5 odst. 2 písm. b) zákona o silničním provozu, čímž naplnil skutkovou podstatu přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona č. 200/1990Sb., o přestupcích. Žalobci byla uložena pokuta a sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu na dobu 6 měsíců. Toto je skutečnost, která odůvodňuje zrušení správního orgánu I. stupně a zastavení řízení, neboť již bylo pravomocně rozhodnuto o spáchání přestupku žalobce a tedy řízení o zadržení řidičského průkazu, které dosud nebylo pravomocně ukončeno, se stalo zcela bezpředmětným.

Z uvedených důvodů žalovaný rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

III. Žaloba

Žalobce nesouhlasí s tím, že napadeným rozhodnutím bylo zrušeno rozhodnutí Magistrátu hl.m. Prahy a řízení o zadržení řidičského průkazu bylo zastaveno. Namítá, že

předmět řízení stále existuje, neboť předmětem řízení byla zákonnost a ústavnost rozhodnutí magistrátu. Toto rozhodnutí bylo nezákonné. Žalobce byl trestán bez pravomocného vyslovení viny a posouzení zákonnosti zadržení řidičského významu má význam pro otázku náhrady škody, která žalobci vznikla. Z tohoto důvodu se domáhá přezkoumání napadeného rozhodnutí z hlediska důvodu zastavení řízení, neboť takový důvod v zákoně není. V řízení mu nadto byla odepřena práva na projednání věci, neboť žádal, aby žalovaný přezkoumal zákonnost rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, což neučinil a řízení zastavil.

Žalobce uvedl, že byt' mu stav navozený napadeným rozhodnutím vyhovuje, je třeba, aby rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy bylo zrušeno proto, že bylo nezákonné a nikoliv proto, že se otázka zda zákonné je či není, stala bezpředmětnou.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

IV. Vyjádření žalovaného

Žalovaný se ve svém vyjádření k žalobě nejprve vyslovil k podstatě věci. Uvedl, že zadržení řidičského průkazu je právní institut, jehož účelem je zabránění v jízdě řidiče, který se dopustil závažného protiprávního jednání, a vyřadit jej ze silničního provozu. Je bezprostředním zásahem, kterému nepředchází správní řízení, a proto zákon upravuje postup, který následuje po provedení tohoto zásahu. Zákon umožňuje ve správním řízení zadržet řidičský průkaz do doby meritorního rozhodnutí o přestupku, nebo trestného činu. Zadržení řidičského průkazu proto není trestem, je předběžným opatřením *sui generis* jako účinný nástroj k ochraně bezpečnosti účastníků provozu na pozemních komunikacích. Rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu tedy není rozhodnutím, kterým by byl žalobci uložen trest, a nelze jej považovat za nezákonné a protiústavní. Nezákonným není ani rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zrušeno prvostupňové rozhodnutí a řízení zastaveno, neboť v době, kdy řízení probíhalo, nabylo právní moci rozhodnutí o přestupku, pro který byl průkaz zadržen. Jelikož o přestupku bylo pravomocně rozhodnuto, stalo se řízení o zadržení řidičského průkazu pro svou akcesorickou povahu k řízení o věci samé bezpředmětným a žalovanému nezbývalo, aby podle § 90 odst. 4 správního řádu rozhodnutí zrušil a řízení zastavil. Žalovaný však k tomu uvádí, že i přes tuto skutečnost přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo. Shledal, že správní orgán 1. stupně postupoval v souladu se zákonem, a proto i s ohledem na význam pro případné otázky náhrady škody nebyl dán důvod pro zrušení či změnu rozhodnutí pro nezákonnost.

Z uvedených důvodů žalovaný navrhl, aby soud podanou žalobu zamítl.

V. Posouzení věci městským soudem

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002Sb., soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobních bodů.

Žaloba není důvodná.

Napadeným rozhodnutím žalovaného bylo rozhodnuto ve věci zadržení řidičského průkazu dle § 118c odst. 1 zákona o silničním provozu. Žalobce byl z důvodu protiprávního jednání, které bylo následně posouzeno jako přestupek proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle § 22 odst. 1 písm. b) zákona o přestupcích, uznán vinným rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 1. 2. 2011. Žalobci byl řidičský průkaz nejprve zadržen Policií podle § 118b odst. 1 z důvodu uvedeného v § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu.

Podle § 118b odst. 1 zákona o silničním provozu Policista je oprávněn z důvodů uvedených v § 118a odst. 1 písm. a) až h) zadržet řidičský průkaz. Po zadržení řidičského průkazu oznámí policista bez zbytečného odkladu zadržení řidičského průkazu registru řidičů, u zahraničních řidičů příslušnému obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností.

Podle § 118a odst. 1 písm. c) zákona o silničním provozu policista může při dohledu na bezpečnost a plynulost provozu na pozemních komunikacích přikázat řidiči motorového vozidla jízdu na nejbližší, z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, vhodné místo k odstavení vozidla a zabránit mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen "technický prostředek") nebo odtažením vozidla, jestliže řidič řídil motorové vozidlo pod vlivem alkoholu nebo jiné návykové látky,

Podle § 118c odst. 1, věty první zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností do 5 pracovních dnů ode dne doručení oznámení o zadržení řidičského průkazu podle § 118b zahájí řízení, na základě něhož lze rozhodnout o zadržení řidičského průkazu do doby pravomocného rozhodnutí o přestupku nebo o trestném činu; jde-li o podezření ze spáchání trestného činu, zahájí řízení po předchozím souhlasu státního zástupce.

Podle § 118c odst. 2 zákona o silničním provozu obecní úřad obce s rozšířenou působností vrátí zadržený řidičský průkaz bez zbytečného odkladu jeho držiteli, jestliže

- a) nerozhodne o zadržení řidičského průkazu podle odstavce 1,
- b) v pravomocně skončeném řízení o skutku, pro který byl řidičský průkaz zadržen, nebyl uložen trest nebo sankce zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel.

Podle citované právní úpravy je oprávněním orgánů Policie zadržet (fakticky, bez rozhodnutí) řidičský průkaz, mimo jiné, z důvodu řízení motorového vozidla řidičem pod vlivem alkoholu. Následně je oprávněním obecního úřadu v řízení rozhodnout o zadržení řidičského průkazu, a to jen na základě oznámení Policie o zadržení řidičského průkazu a důvodného podezření, obvykle zjištěného při silniční kontrole, že řidič řídil vozidlo pod vlivem alkoholu. Touto pravomocí jsou uvedené správní orgány nadány právě pro účel, jímž je zabránění řidiči v jízdě z důvodu zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích. To vše předtím, než dojde k rozhodnutí o přestupku a po dobu do rozhodnutí o přestupku. Uvedený účel přesvědčuje o tom, že k zadržení řidičského průkazu může dojít v době, kdy ještě není o přestupku řidiče rozhodnuto. Jde tedy o určité bezpečnostní opatření, nikoliv o trest, který by porušoval zásadu presumpce neviny. V situacích daných ust. § 118b odst. 1 a § 118c odst. 1 zákona je možné vrácení řidičského průkazu toliko z důvodů výše citovaných v ust. § 118c odst. 2 zákona o silničním provozu, z nichž ani jeden důvod nebyl v době rozhodování správního orgánu 1. stupně a požadavků žalobce na vrácení řidičského průkazu dán.

Z hlediska výroku napadeného rozhodnutí je však mnohem podstatnější jiná okolnost. V době před vydáním napadeného odvolacího rozhodnutí, tj. než bylo rozhodnuto o odvolacích námitkách žalobce proti rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, bylo vydáno rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy, odboru dopravních přestupků ze dne 1. 2. 2011, jímž byl žalobce uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, a za toto jednání mu byla uložena pokuta a sankce zákazu činnosti. To znamená, že již uplynula doba, po kterou měl být dle rozhodnutí správního orgánu I. stupně řidičský průkaz zadržen.

V řízení o zadržení řidičského průkazu byly posuzovány důvody a podmínky tohoto opatření k okamžiku silniční kontroly. Předmětem řízení tedy bylo přijetí opatření spočívající v zadržení řidičského průkazu. Za předmět řízení nelze považovat zjištění zákonnosti či ústavnosti tohoto rozhodnutí. Posouzení, zda rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy bylo vydáno v souladu se zákonem a s ústavními principy, není předmětem řízení, ale je testem správnosti a zákonnosti postupu orgánu Policie a Magistrátu hl. m. Prahy, které jsou *zkoumány ve vztahu k předmětu řízení*. Proto odpadl-li důvod pro zadržení řidičského průkazu, tedy pro trvání prvostupňového rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, nastal zákonný důvod pro postup žalovaného dle ustanovení § 90 odst. 4 správního řádu, neboť nastala skutečnost odůvodňující zastavení řízení (zánik práva orgánů státní moci na zadržení řidičského průkazu ve smyslu ust. § § 66 odst. 2 správního řádu). Není tedy oprávněná námitka žalobce, že není dán zákonný důvod pro zrušení prvostupňového rozhodnutí a zastavení řízení, neboť procesní podmínky pro takový postup skutečně nastaly.

Nicméně soud přisvědčuje žalobci v tom, že má právo na přezkoumání, zda správní orgán I. stupně rozhodl o zadržení jeho řidičského průkazu v souladu se zákonem, např. právě z hlediska případného nároku na náhradu škody, neboť to odůvodňuje ust. § 90 odst. 4 správního řádu.

Podle § 90 odst. 4 správního řádu jestliže odvolací správní orgán zjistí, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího zruší napadené rozhodnutí a řízení zastaví, ledaže jiné rozhodnutí o odvolání může mít význam pro náhradu škody nebo pro právní nástupce účastníků.

Žalobce v souzené věci nebyl na uvedeném právu na projednání předmětu řízení, i přes existující důvod pro zastavení řízení, zkrácen.

Z napadeného rozhodnutí zcela zřejmě vyplývá, že žalovaný se vyjádřil ke všem odvolacím námitkám, které žalobce uplatnil proti postupu Policie a Magistrátu hl. m. Prahy. Proto soud v tomto svém rozsudku v úvodu rekapituloval vypořádání odvolacích námitek žalobce tak, jak se jimi žalovaný v napadeném rozhodnutí zabýval. Žalovaný s odkazem na skutkový stav, který v dané věci nastal (a následně byl i potvrzen v rozhodnutí o spáchání přestupku), vyložil žalobci postup dle právní úpravy, která na zadržení řidičského průkazu dopadá, vysvětlil smysl a účel tohoto opatření a v souladu aplikovanou právní úpravou vyvracel důvodnost odvolacích námitek žalobce, které i dle názoru soudu vyvěrají z nepochopení sledu právní úpravy a účelu přijatého opatření. Soud přisvědčuje tomu, že institut zadržení řidičského průkazu tak, jak je jeho právní stavba koncipována v zákoně o silničním provozu, má jednoznačně a prioritně za cíl veřejný zájem na bezpečnosti silničního provozu oproti jednání jednotlivců, u kterých lze usuzovat na řízení motorových vozidel pod vlivem alkoholu, a tento smysl žalovaný v napadeném rozhodnutí k odvolacím námitkám žalobce náležitě vyložil.

Žalobce tedy v daném případě, byť bylo řízení o jeho odvolání zastaveno, přičemž v jeho prospěch bylo současně zrušeno rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu, nebyl zkrácen na svých procesních právech, neboť jeho obhajoba proti zadržení řidičského průkazu byla v jednotlivostech v odůvodnění napadeného rozhodnutí vypořádána a byla vypořádána v souladu se zákonem. Správnost postupu správních orgánů jen dokresluje následná skutečnost, že žalobce byl uznán vinným ze spáchání přestupku. Soud proto přisvědčuje vyjádření žalovaného, že žalovaný ani z hlediska náhrady škody neměl důvod, aby rozhodnutí o zadržení řidičského průkazu zrušil a vrátil k novému projednání nebo změnil pro nezákonnost. Soud k tomu podotýká, že žalobce v podaném odvolání neuvedl a ani v podané žalobě neuvádí žádné skutečnosti, které by svědčily pro to, že by se z titulu zadržení řidičského průkazu hodlal domáhat náhrady škody u příslušného soudu z důvodu nezákonného rozhodnutí či nesprávného úředního postupu a jaká škoda mu tím vznikla.

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, žalobce nebyl zkrácen na svém právu na projednání odvolacích námitek v předmětném řízení, a proto soud podle § 78 odst. 7 žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Soud v dané věci rozhodoval bez nařízení jednání, neboť v této věci byly dány podmínky dle ustanovení § 51 s. ř. s. Žalobce i žalovaný k výzvě soudu nevyjádřili svůj nesouhlas s projednáním věci bez nařízení jednání.

Výrok o nákladech řízení je dán ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaný v souvislosti s řízením u soudu žádné náklady řízení neúčtoval.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 25. února 2015

JUDr. Naděžda Řeháková, v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Veronika Brunhoferová